

Vallalar and Sridharaswamy Debate on Form vs Formless worship

Rajesh Kothandaraman

Independent Tamil Researcher, Sunnyvale, California

Abstract:

In this paper, we translate the debate on Form vs Formless worship between Vallalar and Sridharaswamy that happened in 1867 to English and carefully analyze the intricate details of the debate by analyzing the arguments put forth on both sides and the subtle relation between the two modes of worship. For analysis, we recast the debate on form vs formless worship into the question of “Is Divine Personal or Impersonal” and analyze the arguments based on the extensive research works of Sri Aurobindo and Mirra Alfassa (called the Mother), who opened up the path of Integral Yoga. Here, we analyze the role of mind, senses and body in relation to the Divine and consequently how one can experience the One Divine with soul knowledge or knowledge by identity. The paper concludes with the way how Vallalar solved the problem by reconciling the form and formless worships, and later implemented a practical solution by opening the Hall of Truth-knowledge (Sathya-Gnana-Sabai) where he introduced a unique mode of Light-worship that symbolizes seven screens veiling the soul and unveiling them successively to experience the Supreme Vast-Grace-Light *ArutPerunJothi*.

Introduction and Historical Context

The question of “Does God have Form or is God Formless?”, “What should be the right mode of worship?” has disturbed mankind for ages. The debates on the existence of God, the relationship between God, self and world keep recurring, due to the existence of different philosophical schools from ancient times. We see references to it in the religious literature, like the debates between Saiva Siddhanta, Buddhist and Jainism schools, but the details of time, place and at the level of exact arguments are rarely documented. But one such debate on Form-vs-Formless worship, that happened between Vallalar and Sridharaswamy in 1867[1] and meticulously documented with all details is available in Vallalar’s *Thiruvirutpa Urainadai* (Prose work of Vallalar). The place where the debate happened is 10kms from the famous *Thiruvayindipuram Devanathaswamy* temple, Cuddalore as shown in the Google map below. The mango farm adjacent to the south banks of *Thenpennai* river where the debate happened is shown in Figure.2. This information on the venue was confirmed with a senior Vaishnava Pandit of this temple and Mr.G.S.Srinivasan, a descendent relative of the family that actually conducted the Naimithika ceremony[12].

This debate on the Form vs Formless worship exists even among the aspirants of *Suddha Sanmarkkam*, the Path of Pure-Truth opened by Vallalar. The confusion is popular, quoting Vallalar’s advice on meditation in *Thiruvirutpa Urainadai* that if one wants to meditate, it should start with a form and as one progresses the form will dissolve into formlessness. In

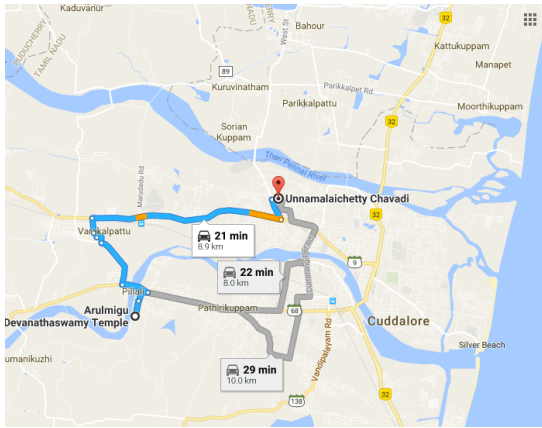

Figure.1 Route to Unnamalaichetty Chavadi from Thiruvayindipuram, Cuddalore, Tamilnadu

Figure.2. Mango tree farm adjacent to Thenpennai river where the debate happened [13]

essence, the duality experience (*Dwaita*) automatically leads to non-duality experience (*Adwaita*). Based on this, one infers that the formless worship is superior to form-worship. However, in the debate with Sridharaswamy Nayakkar discussed in this paper, Vallalar concludes and advice the people present over there to pursue idol-worship. Some disciples tend to ignore this conclusion, thinking that this incident should have happened in the early days of Vallalar when he worshipped religious Gods (idol worship) and later he advocated the Formless worship. But one should note this debate actually happened in 1867[2] after Vallalar started the Path of Pure-Truth (*Suddha Sanmarkkam*) in 1865. So, this debate requires a careful and deeper analysis of the subtle relation between form and formless worships to understand the conclusion without ambiguity.

In this paper, we recast the problem of form vs formless worship into personal vs impersonal Divine worship, to enable deeper analysis and corroborate the arguments and conclusion of the debate with the extensive works of Sri Aurobindo and Mirra Alfassa called the Mother. It is very interesting to note that they were brought from faraway places of world (Sri Aurobindo from Bengal and The Mother from France) to Pondicherry, close to Vadalur. The path of Integral Yoga they developed independently is essentially same as Vallalar's *Suddha-Sanmarkkam*, but with extensive details in the form of letters, records and philosophical works, that help the aspirants all over the world who are not familiar with Tamil language. We first translate the debate arguments as recorded and published in *Urainadai*, and then analyze the key elements of the debate and provide independent proofs supporting them in the following sections. The original source in Tamil is attached at the end of this paper.

The Form vs Formless worship Debate: Translation

In the year 1867, many learned scholars were gathered for a Naimithiya ceremony at Cuddalore, Tamilnadu. Among them Vallalar and Sridharaswamy Nayakkar were also present. Sridharaswamy from Brahmo-Samaj, the community that worships Brahman as the highest reality without discrimination for caste, creed and religion, had discouraged idol

worship in a lecture given sometime before, and advocated that the formless worship of Brahman is only the right mode of worship and idol-worship is not worthy. A few people who attended Nayakkar's lecture were confused and felt this occasion was a good opportunity to clarify their doubts with Vallalar in the presence of Nayakkar himself. This turned the gathering into an informal debate stage. Following is the translation of the entire debate.

Translation of "Nadantha Vannam Uraitthal" in Urainadai-Prose:

In the year of 1867 (Atshaya year, 5th day) many scholars were gathered for a Naimithiya ceremony near Unnamalai-Chetty-Chavadi in the south-banks of Pennai river next to Thirupathiripuliyur of Koodalur. Vallalar was also present there. Sampedu Sridhara Swamy Nayakkar of Brahmo-Samaj had also come there with some people.

Recently then, Sridhara-Swamy Nayakkar had given a lecture in Thirupathiripuliyur. Few people who attended this lecture and immersed in doubts felt that this is a good opportunity to get their doubts clarified with Vallalar. They approached him and said "Sir, Sridharaswamy Nayakkar who is present here, emphasized many times in his lecture that thinking about Brahman is worthy and idol worship is not worthy. So, we are confused, please clarify our doubt".

Vallalar replied, **"Those who started knowing Brahman should continue to know, and those who started doing Idol worship should continue to do so. One should know that these two types of worship are successive stages to the followers of these two worships based on their maturity level"**.

At that time, some of the people who were present there looked up to Nayakkar and said, "In this matter please express your view and establish it". Nayakkar said he will communicate his views through writing.

On hearing this Vallalar said, "In a debate, two people expressing their differing views in front of scholars should explain their views through proofs like witness, inference, analogy and verbal authority, further discuss the matter thoroughly and conclude it as fully accept/reject or one side accepting it and other side rejecting it following the logical guidelines set for them. It is customary to document the final conclusion without any confusion through correspondence for everyone's information and knowledge. Instead, if two people with differing views in different places without moderators keep writing as their mind leads beyond the scope of logical discussion, it will not lead to knowledge but only to endless arguments through writing and it is not a custom of logical debate".

Some people who were gathered there looked up to Nayakkar and said, "Sir, this moment being the right time to express your views and establish with proofs to help us take the right path, your response does not look good".

Nayakkar replied immediately, "Thinking of the Brahman, the Omnipresent-Pure-Self Existence nature (Nithya-Niranjana-Nirmala-Niralamba) and the 'Avang-Mano-Gocaram' is worthy and worshipping the idol is not worthy, is the principle of Brahmo-Samaj, Veda-Samaj"

Vallalar questioned, "Avang-Mano-Gocara Brahman, how can it be thought by mind? It is like saying sky (Ether-Akasa) can be measured by foot scale and air can caught by the hands. It applies only for talking but not to the implied experiences".

Nayakkar replied "It was told that it cannot be caught like a limited thing (parimitha vastu = limited/measured object) but not that it will never be understood by mind"

Vallalar replied, "Agocaram for mind will mean that it cannot be perceived by mind and will not mean that it could be perceived a little and not perceived fully. Interpreting like that is not the characteristic, sub-characteristic rule and if a thing is perceived a little at one time, it will be perceived a little more at another time, even little more at a different time. Like-wise it will be fully perceived and for 'Avang-Mano-Gocaram' if it is perceived a little to the mind then a little will be perceived to the sound sense(Vak) also. Similarly, assuming it is perceived a little to mind and sound senses, it will be perceived by other sense instruments eyes, ears, nose, body, mouth, hand and hence it will be against the characteristic of Brahman (Brahma-Lakshana). The names, forms and actions can be perceived by the mind and intellect (antha karanas), but not the Brahman that is beyond the Tattwas. Taking it otherwise is delusive (Vibarita unarchi) and one will get the Brahman experience after the dissolution of mind. If the mind appears even a little, the soul knowledge will not express, and the mind is Non-being(Asat), inconscient(Sadam), transient(anithya), suffering(thukkam), impure (asuttham) whereas Brahman is Sat (Truth), Consciousness(Arivu), Eternal(nithyam), Bliss (Inbam) and Pure (Suddham). So, Brahman cannot be perceived by mind in anyway and this is confirmed in the Vedas, scriptures and assured by the Apta Vakyas. The mind's inability to perceive Brahman also fits well with experience and other reasoning and inferences".

Nayakkar kept quiet for a while. A few people present there said "Should not be silent, should express your views". Nayakkar after some time resumed and repeated again "Mind can perceive Brahman".

Vallalar replied, "As per your wish the thing beyond the fate is also impeding. If Brahman can be perceived by mind, it will be perceived by eyes also, hence can be perceived by other senses also. You should consider what I said previously and understand it little carefully".

Nayakkar after a while said, "Whatever that can be perceived by mind, can it be perceived by eyes?" Vallalar said "yes" to it.

Nayakkar questioned, "Is there not a thing that cannot be perceived by senses but sensed by mind alone?" with surprise many times.

Vallalar said, "What is that which makes sense to mind only. I request you to tell that".

Nayakkar replied, "Delight (Ananda) can be sensed by mind alone".

Vallalar replied, "The eyes see a form(rupa) and based on the distinctive specialization attains the delight and then convey the delight through it to the mind. The proof for the eyes attaining the delight before is the tears shedding from it, and that being called as the "Tears of Joy" is a sufficient proof. Moreover, it's worth inferring the words 'Netra Anandam', 'Siravananandam' used by the scholars. Likewise, the eyes and other senses, the mind and other mental faculties are the soul's instruments. These attaining delight as a courteous supplemental delight is true, a special soul cognition faculty".

After a while Nayakkar said, "How can a thing perceived by one sense be perceived by another sense? That which is perceived by ear cannot be perceived by nose, that making sense to mind(inference) cannot be perceived by eyes".

Vallalar replied, "Earlier, based on your view about 'Avang-mano-gocaram' that if Brahman can be perceived a little by mind and sound, then it can be perceived by eyes and hands can

be inferred by yourself. A thing that can be thought by the mind can be heard by the ear, that which is heard can be seen by eyes and be felt by the hands is a higher logic and grammar(Upa-Tarka,Upa-Illakkanam), and a physical thing taking form by the combination of the physical-vital-mental principles (sthoola-sukuma-karana boothas) will have properties that can be perceived by the senses and the mind. With that being the case, if a thing can be perceived by sense through one property/quality then it can be perceived by another sense through another property/quality, could be understood by ordinary people also. This could be understood by careful analysis using the knowledge of Ashta-Yoga and Tattwa-Prakriti Shastras that exposes the inner, outer forms, nature and manifestation of the senses. Eyes and mind has connection to higher mind existences (Adhi-Karana-upodana sambandam), an effect of intermediate physical-vital-mental principles, hence what can be perceived by mind is perceptible to eyes and what can be perceived by eyes is perceptible to mind".

At that time, the Thiruvayinthipuram Vaishnava Brahmana and Smartha Pandits who were listening to this asked Vallalar,"How can a thing that is perceived by the mind, be perceived by the eyes?"

Vallalar said, "A thing has five Prakriti parts such as Sthoola Prakriti, Sukkuma Prakriti, Kaarana Prakriti (physical, vital and mental Prakritis), Maha-Kaarana Prakriti (Higher Mind Prakriti) and Moola-Prakriti". In these, Kaarana and Maha-Kaarana Prakriti can be perceived by mind and in uncommon expressions it becomes the subtle vision knowledge. Many times, this subtle knowledge will know the Kaarana and Maha-Kaarana Prakritis perceived by the mind due to Sadhana objective. This is very possible and can be known through the ways of Yoga Sadhana, Tattwa Sastras and inferential logic etc. Moreover, the universe is perceived by mind - it can be perceived by eyes also"

"Brahmam, can it not be perceived by mind" queried the Pandits.

"Brahmam being above and beyond the Maya (Maya Atheetham), cannot be perceived by mind which is the product of Maya" said Vallalar.

"So, how all can we know the Brahmam" asked the Pandits.

"We can know by Soul-Knowledge (Aanma Gnana)" replied Vallalar. Pandits remained silent as a sign of acceptance.

Afterwards some people gathered there looked towards Nayakkar and said "Should not maintain silence. Should express your views at this right moment itself" Nayakkar again said "Will respond through writing". On hearing this some people in the hall and behind them laughed a bit. Not able to bear this, Nayakkar got agitated and vowed that "I'll make those who laughed at me to be laughed at within eight days"

On hearing this, one gentleman in the hall said, "What are these words of vanity?"

Again, not able to bear this Nayakkar with eyes turned red and body shivering uttered some accusing words, suddenly raised and started shouting like a thunderbolt. The people who came with him also got angry and shouted, adding fuel to the fire.

At this moment Vallalar pacified Nayakkar and others who came with him with pleasant words, made him sit down and said "Sir, Nayakkar, if we really know the effect of angry words sound, I don't think it will lead to this much desperation. However, past is past, at least now in front of the audience you can tell that Brahmam cannot be perceived by mind as I mentioned if you agree to it and calm down. In case of disagreement, you will assert your principle through proof, inference and experience (Pramana, Yukthi and Anubavam)".

Nayakkar said "If you leave me now, I'll argue through correspondence".

Vallalar wrapped up the discussion saying, "Not able to argue in person, it's not certain that you'll argue through correspondence, moreover it is not a customary standard for debates as I mentioned before" and concluded by looking at a certain section of the audience "Brahmam experience will not come unless we do idol(vigraha) worship. Vigraha means special place (Vi+graham), the Soul's inhabitant place is human and jiva bodies, but Vigraha is the body of Devas for expressing the Divine Light(Brahma Prakasa). If one follows the rules and worship with devotion(Bhakti) the Divine Light will manifest easily and shower Grace. The sign of this is sometime in the recent past devotees who did Vigraha worship cured incurable diseases like Kushtam (skin disease), Kunnum (gastro-intestinal disease) and performed impossible acts like bringing back dead into life, is a sufficient indication. Even now, devotees who perform idol worship are performing some miraculous actions. Brahma Samaj and Veda Samaj people does not seem to exhibit these signs. We all can do Vigraha worship according to our maturity level and with that receive the Divine Grace and because of that our knowledge will evolve and experience the Divine Bliss (Brahma sugam)".

As one can see the debate is filled with exchange of question-answers between the elite intellectuals of that time and the most versatile genius of human history, hence it requires a careful analysis of the statements to understand the conclusion. A detailed analysis of the key elements is done in the following sections.

The Divine Personal and Impersonal

Vallalar answers the question, "Is Formless worship worthy and idol worship not worthy?" or effectively "What is the right mode to worship God?", straight and clearly in the first statement itself (highlighted in the translation). The statement is:

அப்போது சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள் "பிரம்மத்தை அறியத் தொடங்கினோர் அறிதல் வேண்டும், விக்கிரக ஆராதனை செய்யத் தொடங்கினோர் செய்தல் வேண்டும். இவ்விரு வகையும் அது அதற்குரிய பக்குவர்களுக்கு அடுத்த வகைகள் என்று அறிய வேண்டும்" என்று சொல்லினர்.

"Those who started knowing Brahman should continue to know, and those who started doing Idol worship should continue to do so. One should know that these two types of worship are successive stages to the followers of these two worships based on their maturity.

The statement clearly states that these two types of worship are successive stages for each other which means that the form worship's next stage is formless and the formless worship's next stage is again Form worship. But it is a greater Form that could not be sensed by the mind or physical senses but only by the 'soul knowledge' (*Aanma Arivu*). This becomes clear from the explanations he gives on Brahman, mind and the senses in response to the questions posed by Sridharaswamy and Vaishnava Pandits. This is explored in detail in the following sections. The fine distinction of greater Form is usually ignored because this stage is not realized in the prior spiritual paths like Shankara's *Adwaita Vedanta* that became a widespread standard, and the formless impersonal state was considered as the highest experience.

To independently confirm Vallalar's statements, we refer to the works of Sri Aurobindo and Mother here. The Mother explained the difference between Divine Personal and Impersonal in the talks to the young children of Ashram school, that was published as editorials in The Advent (1951&1952). The extract of it is shown below:

"As you go up in your consciousness towards the origin of things you come finally at the end of things: you are beyond the names and forms that make up the universe, beyond even the subtle names and forms at the topmost. You arrive at something formless, impersonal, unthinkable, unique, infinite and eternal. It is at best a vast force or a state of consciousness. When you come in contact with it, you lose your personal form, your separate individuality and become the featureless absolute. Many religions and philosophies consider this status to be the supreme, the highest and the origin of things. In reality, however, it is not the end of things nor the supreme status. You can rise further beyond. Your consciousness enters into the formless and impersonal and merges its separate existence there and then emerges again; it envisages a reality which is not formless but has a form, it is not impersonality but a Person, with which or with whom you can have a personal relation unlike the relation or lack of relation with the Impersonal. But this form beyond the formless is not like the forms of the inferior consciousness: it is the Form of forms. And it is not a person like a human being or even a divine being or god, but an essential Personality, the Person of persons. It has not the limitation or exclusiveness of ego-bounded individuality (even the gods are ego-bounded); it has a kind of fluid boundedness or outline which is recognizable as that of a definite Person, but it has not the fixity or rigidity of lower forms.

And yet to arrive at this supreme Person, to come in contact with Him, it is necessary to pass through and have the experience of the formless impersonal infinity. For that breaks the inferior moulds, the narrow egoistic formations which are only aberrations or obscure images of the true Person."

The highlighted portion in bold(above) clearly puts the Personal aspect above the impersonal aspect as a Higher Form and one can have a personal relations with this Divine Personal unlike lack of relation with the Impersonal. Further, we can confirm about the two stages in Sri Aurobindo's writings as follows. While explaining the difference between Integral Yoga and other paths in "Letters on Yoga", he explains the relationship of the impersonal and personal Divine as follows [16]:

"The personal and the impersonal are themselves posited and experienced by mind as separate realities and one or other is declared and seen as supreme, so that the personal can have laya in the Impersonal or, on the contrary, the impersonal disappears into the absolute reality of the supreme and divine Person—the impersonal in that view is only an attribute or power of the personal Divine. But at the summit of spiritual experience passing beyond mind one begins to feel the fusion of all these things into one. Consciousness, Existence, Ananda return to their indivisible unity, Sachchidananda. The personal and the impersonal become irrevocably one, so that to posit one as against the other appears as an act of ignorance."

Based on the above explanation, the personal experience leads to impersonal and that impersonal further leads to One Supreme Divine at the summit, where both the aspects are fused together as *Sat-Chit-Ananda* or *Sivam*, confirms Vallalar's statement. Vallalar clearly gives the definition of *Sivam* in *Urainadai* as $Si+Va+M = Sikaram+Vakaram+Makram$, where *Sikaram* = *Sat* = Truth, *Vakaram* = *Chit* = Consciousness and *Makaram* = *Ananda*, Delight filled by both. The process is a gradual evolution from mental consciousness where personal form is dominant, to cosmic consciousness where the ego dissolves into universal oneness as impersonal and on further evolution it leads to the One Supreme Divine Personal. This fine distinction is necessary to prevent setting the Impersonal God of static Peace as the final state, but to evolve further beyond to the dynamic Force and experience the final state and unite with the Divine Personal. Vallalar in his *ArutPerunJothi Agaval* poem[3] (lines 256: *Ettirandu enbana iyalum murpadi*) says $8+2= A+U$ is the foundation step *Mukthi* to achieve the final state of *Siddhi*. So, it is clear that ' $OM = A+U+M$ ', the impersonal cosmic consciousness state, is only a necessary step to reach the final Supramental Divine state. Further, he addresses the One Supreme Divine in the sixth *Thirumurai* songs by various names like *Nataraja-pathi*, *ArutPerunJothi-Andavar*, *Gnana-Sabapathi*, and expresses his personal relation to the Supreme Divine *ArutPerunJothi* in *Agaval* as *Sivam*, *Pathi*, guru, mother, father, companion, friend, relative and many more (lines 943-1448). So, this distinction between Divine Personal and Impersonal is necessary to understand his references to the Divine by different relations, as they are beyond the experiences of the religious and philosophical schools.

Mind and The Brahman

Vallalar's explains the Sanskrit word *AvangManoGocaram* as imperceptible for the mind and speech, *Agocaram* for *Manam*, *Vak*. It can be interpreted as $A+Vak+Mano+Gocaram$. where *Vak* – speech, *Gocara* – perceptible or range of the organs of sense [7], *Manas* – mind and the prefix '*A*' means opposite of. He says that only the name, forms and actions (*Nama-Rupa Kriyas*) will make sense for the mind, but not the Brahman that is beyond the principles (*tattwas*).

Extensive research works on the different planes of consciousness done by Sri Aurobindo in his magnum-opus 'The Life Divine'[4] give detailed explanations of the hierarchy of mind and its workings. He describes that mind perceives only the particular and not the universal, hence not both particular and universal as the phenomena of Infinite. The limited mind views every phenomenon as a thing-in-itself, separate part of a whole which again exists separately in a greater whole and so on, enlarging always its aggregates without getting back to the sense of a true infinity[4]. Similarly, it cuts up the whole into smaller wholes, atoms, primal atoms into infinite nothingness. This resonates with Vallalar's statement that mind has the nature of aggregating and separating like the mud-pot[1], which can either hold a thing separating it from others or hold many things together by aggregating but cannot arrive at its extremes. So, as Sri Aurobindo expresses, the supreme Reality being eternal, absolute and infinite is indefinable and inconceivable by the finite mind and ineffable to the mind-created speech.

Vallalar further says, Brahman experience can be obtained only after mind's dissolution, even a little appearance of mind will prevent the expression of soul knowledge (*Aathma Gnana*). Sri Aurobindo infers similarly in his works on the Upanishads(*Kena* and other Upanishads) and his quote on *Manolaya* beautifully expresses the effect of mind dissolution resulting in Oneness as follows[5]:

"When I had the dividing reason, I shrank from many things; after I had lost it in sight, I hunted through the world for the ugly and the repellant, but I could no longer find them (as the birth of Oneness had taken place)."

Vallalar concludes that this is how it is asserted in the Vedas and Upanishads and it matches with personal experience and other logical reasoning and deductions. His reference to *Apta-Vakya* means the statement of trustworthy person or trustworthy testimony, the words of Seers and Yogis who have given emphatic declarations in the Upanishads [6].

Mind and the Senses

Nayakkar's question, "*How can a thing perceived by one sense be perceived by another sense? That which is perceived by ear cannot be perceived by nose, that making sense to mind(inference) cannot be perceived by eyes?*", is a very logical question to our ordinary experiences. Vallalar answers, that a thing which can be perceived by mind can also be perceived by sound/speech and subsequently by other senses like vision, smell, taste and touch. He clarifies that this is a higher logic and grammar and a thing formed by the physical, vital and mental principles (*bhutas*) and taking shape will have properties that can be sensed by mind and other senses like eyes. If it makes sense for one sense organ through one property, then it will make sense to another organ through another property. Further, this can also be understood by the Prakriti-Tattwa Shastras (like the *Sivagnana Siddhiyar Subakkam*, Sankhya Tattwas etc.) and Ashta-Yoga knowledge (like Thirumular's *Thirumandiram* or Patanjali's *Ashtanga-Yoga*).

Regarding the question on how one sense can be perceived by another sense, the first progress in our understanding comes from our experiences of the observation that the visually challenged people become extrasensory with respect to hearing and similarly the people with other disabilities. Recent research in modern psychology and neuroscience shows interesting evidence of the regions of brain meant to be specialized in one sense are actually intertwined with regions of other senses. The research works of psychology professor Lawrence Rosenblum of University of California, Riverside[10] gives interesting evidences of how the multiple senses complement each other, like hear taste, see sound etc. For example, the visual cortex becomes capable of interpreting other sensory information when the subject is blind-folded and allowed an adaption time. The brain seems to derive meaning from the world by blending diverse forms of sensory perception. This area of multi-sensory perception is an active research area and is gaining more interest among the mainstream scientists with the advent of smart phones. More progress in this area will be possible when it deeply investigates the connection between mind and the senses.

Vallalar's statement that a material thing is formed of the physical, vital-energy and mental principles (*Sthoola, Karana Bhutas*) is becoming established by modern science. Of this, the physical matter and energy relation is well recognized by quantum mechanics and relativity theory, the mind-matter relation is under extensive research in the form of cognitive science. A philosophical view of the contemporary physics is given by Ulrich Mohrhoff, the quantum mechanics philosopher-scientist, where he explains a consciousness-based model of physics as a transition of the infinite quality to finite form through the stages of creation: infinite quality → expressive idea → executive force → finite form corresponding to four ontological principles supermind → mind → life → matter that set the stage for evolution. This requires

quantum mechanics and the well-established laws of contemporary physics as preconditions of the evolving manifestation of Ultimate Reality [8][9].

The Knowledge by Identity or *Aanma Gnana*

If Brahman cannot be perceived mind or other senses, then how is it possible to know Brahman. Vallalar's answer to the Vaishnava-Pandits is straight and clear. The soul-knowledge *Aanma Arivu* is the direct way. The term 'Aanma Gnana' requires a deeper analysis and for this we refer to Urainadai *Moovagai Gnanam* section for its definition.

Vallalar explains 3 kinds of knowledge (Urainadai section below):

1. *Upaya Gnanam* – Schematic Knowledge – Jiva knowledge – Starlight
2. *Unmai Gnanam* – Truth Knowledge – Soul knowledge – Moonlight
3. *Anubava Gnanam* – Experience Knowledge – God Knowledge – Sunlight

71. மூவகை ஞானம்

ஞானமென்பது மூன்று வகைப்படும். அவை உபாயஞானம், உண்மைஞானம், அனுபவஞானம். இவற்றின் தாத்தர்யம்: நசுடித்திரப்பிரகாசம் போல் தோன்றிய ஜீவஅறிவே உபாயஞானம்; சந்திரப்பிரகாசம் போல் தோன்றி அறியும் ஆன்மஅறிவே உண்மைஞானம்; எல்லா வஸ்துக்களையும் தெரிந்து அனுபவிக்கச் செய்கின்ற சூரியப் பிரகாசம் போன்ற கடவுளறிவே அனுபவஞானம். ஒரு வஸ்துவை அதன் நாமரூபமின்றிக் காண்பது இந்திரியக்காட்சி, இந்திரியஅறிவு; கூடமாக அறிதல் கரணக்காட்சி, கரணஅறிவு; இன்னதென்று தெரிதல் ஜீவக்காட்சி, ஜீவஅறிவு; எதையுந் தானாக அறிதல் ஆன்மக்காட்சி, ஆன்மஅறிவு; இதற்குத் தோன்றுமறிவு 1, தோன்றுமறிவு 1, தோற்றுவிக்குமறிவு 1, பதியறிவு 1. ஆதலால், ஒரு வஸ்துவினிடத்தில் பற்றுதல் அவா; அதை அனுபவிக்க வேண்டுமென எழுந்தது ஆசை; அதன் மயமாதல் காமம்; அதைத் தன்வசப்படுத்த எழுவது மோகம்; எந்த வஸ்துவிடத்திலும் மோகமாதிக எின்றி அவாமயமாய் நிற்பல் வேண்டும்.

He considers the '*Anubava Gnanam*' is like God Knowledge, like the Sun light that makes everything to be seen and experienced clearly. The soul knowledge is the true knowledge that leads to God knowledge. The Jiva knowledge is instrumental in nature starting from senses, mind to subliminal mind and reach the cosmic consciousness. This classification becomes clear following his macrocosm-microcosm explanations, where he explains human being is formed of four layers:

1. *Akam* → inner = *Aanma*, soul
2. *Akappuram* → inner-outer = *Jiva*, psychic
3. *Puram* → outer = *Karanas*, mental, vital
4. *Purappuram* → outermost = *Indriyas*, physical

Based on this he classifies perception or seeing as four visions and knowledge. The first one is soul-vision, psychic-vision, mental-vision and sense-vision, knowledge. He defines the soul-knowledge (*Aanma Arivu*) as "**knowing everything as itself**". This true vision is the basis to God knowledge and explains one can know God through this soul-knowledge. The psychic-vision is realizing that this is the true thing. There is a direct contact here but not full

identification. This corresponds to the step of realizing the self, the cosmic consciousness stage. The mind-vision (*Karana Kaatchi*) is false or concealed vision. The word '*Kootam*' in Tamil means falsehood or concealment [14], separated and concentrated in an exclusive way, like the mud-pot mentioned before. The sense-vision is cognizing a thing without understanding its name and form (without the mind's analysis).

A detailed analysis of the four types of vision and knowledge is dealt by Sri Aurobindo in the chapter 'Knowledge by identity and Separative Knowledge' of *The Life Divine* [4]. Here he explains a fourfold order of knowledge: a knowledge by identity, a knowledge by intimate direct contact, a knowledge by separative direct contact and a wholly separative knowledge by indirect contact corresponding to soul knowledge, psychic-knowledge, mind-knowledge and sense-knowledge respectively. Breaking the walls of ego consciousness that uses the mind and sense knowledge as its instruments, one attains cosmic consciousness and evolve further to the direct and purest form of knowing, that gets the full knowledge by identification with the object as itself, called the 'knowledge by identity'. So, the term '*Aanma Gnana*' that is 'knowing everything as itself' perfectly fits with the term 'Knowledge by Identity'.

Sound, Anger and Physical Body

Nayakkar's agitation and eventually turning into a rage of anger on some people laughing at his silence, lead to an interesting point from Vallalar. Vallalar, an epitome of compassion, pacified him and others by good words, saying that he would not take it very seriously or get angry if he knows the real purpose of the angry words and sound. An interesting insight mentioned by the Mother [11] on anger is, it is a violent reaction of the vital and mind of the individual to achieve a desired thing, when it's will encounters opposition from other individual wills. Vallalar's advice on anger in the prose *Urainadai* warns on the effect of anger, where he mentions that anger is inner pressure that quickly deteriorates health and reduces the life span. This is now a well-established fact in medical science and psychiatry.

Vallalar's insight of how the negative emotions, specifically anger, affects the physical body health is unique considering the time when this debate happened, and he always considered the physical body as an important part of sadhana. This is unique at a time when liberation *Mukthi* was considered the ultimate goal of spiritual endeavor and physical body is a barrier that needs to be cast off. He always considered the physical body as an important part of sadhana and offered many advice on food, herbs and discipline to maintain good health. He says one should take care of the physical body very carefully until one attains liberation as it is the foundation for further evolution to attain the final Siddhi state, when the physical body transforms into the triple deathless body: Effectual, Effectual-Causal and Causal Body (*Suddha, Pranava and Gnana deham*)[1][3].

From Idol to Supreme Divine Personal Worship

Vallalar's final words encouraging the people to do idol worship is an interesting conclusion. It is important to note that he made the final statement encouraging form worship only looking at a certain section of the audience, indicating that he addressed only the people who were doing idol worship. Elsewhere in the *Urainadai* he mentioned that idol worship is only

a standard for slow beginners. In the conclusion he says the idol, *Vikraha* is the body for the Gods, like the souls manifesting in the human beings and if we worship with devotion following the rules, the Divine Light will manifest and express easily. So, idol worship by itself is not a problem as long as one is not rigidly stuck to it dogmatically without understanding the principles behind it. If one follows the idol worship without understanding the principles behind the rules, it becomes mechanical, rituals dominate and become superstitious over time. For example, one must realize Vallalar's explanation of the truth behind the Puranas and Epics, that the killing of Surapadman/Ravana/Kauravas by Lord Muruga/Rama/Pandavas/Krishna is essentially *Tattwa-sammara*, which is disciplining or dissolution of the lower principles of ignorance by the higher self that is present in everyone. These are works of our ancient forefathers who reflected the truths of microcosm onto macrocosm, signified the perfection of the planes of consciousness *Tattwa Siddhi* and brought it to customary practice [1].

At that time, without understanding the truth behind the form-worship, the religious rituals and superstitions became dominant, caste discriminations became rampant, and the different philosophical schools were conflicting with each other leading to further divisions. Vallalar addressed this problem by starting the *Suddha Sanmarkka Sangam* (Pathway to Pure-Truth) in 1865 by reconciling the six philosophical schools, primarily the *Vedanta* and *Siddhanta* while *Vedanta* encompasses the *Yogantha* and *Bothantha*, and *Siddhanta* encompasses the *Kalantha* and *Nadhantha*, and called it the *Shat-antha* as a harmonized path (*Samarasa*) and transcended to the final Pure-Truth path (*Suddha-Sat-Markkam*). In the final great sermon, *Perupadesam*, he says the different philosophical schools did not tell the Truth explicitly but only symbolically and there is not enough time to study in this way. Hence the Pure-Truth path is direct way to attain final soul-experience of Natural-Truth. It is interesting to note that Vallalar opened the Hall of Truth Knowledge (*Sathya-Gnana-Sabai*), Vadalur, Tamilnadu in 1872 five years after the debate where he devised a worship method that expresses the Truth directly and leading to the One Supreme Divine.

The worship method has seven screens veiling the Light reflecting the luminosity on a big mirror. He calls the Divine Light as *Jothiyut-Jothiyut-Jothi*, Triple Light: a Light within Light within Light, where the three Lights are physical to psychic Light, overmind Light and Supramental Light (*Suddha Siva Jothi*). As Light is both form and formless, has absorbing characteristic for anyone who observes it and has multiple meanings from physical to spiritual, it helps both the ordinary and advanced aspirants to evolve towards the final destiny of immortal life. The Sathya-Gnana-Sabai Light worship and the corresponding Arutperunjothi Agaval verse are shown below in Figs.3-4. The Sakthis corresponding to the different screen colors and their corresponding plane of consciousness are tabulated in the Table.1. It is interesting to see the hierarchical arrangement starts from black (the complementary of white) to the primary colors of blue, green, red to yellow(*Ponmai*) and finally white(*Venmai*) and transparent(*Kalappu*) that contains all the colors, Black → Blue → Green → Red → Yellow → White. The screens mapping to different planes of consciousness signify the veils covering the soul acquired in the process of creation by involution and followed by the reverse process of evolution unveiling the screens successively by Divine Grace to achieve the ultimate perfection delight of experiencing the One Divine '*ArutPerunjothi*'. This process of Involution + Evolution + Perfection-Delight [13] is the real meaning of the word 'Thamizh'=Tha+Mi+Zh and the real significance of this Light worship.

Figure.3. Vast-Grace-Light worship

கரைவின்மா மாயைக் கரும்பெருந் திரையால்
அரைசது மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
பேருறு நீலப் பெருந்திரை அதனால்
ஆருயிர் மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
பச்சைத் திரையால் பரவெளி அதனை
அச்சுற மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
செம்மைத் திரையால் சித்துறு வெளியை
அம்மையின் மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
பொன்மைத் திரையால் பொருளுறு வெளியை
அன்மையின் மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
வெண்மைத் திரையால் மெய்ப்பதி வெளியை
அண்மையின் மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி
கலப்புத் திரையால் கருதனு பவங்களை
அலப்புற மறைக்கும் அருட்பெருஞ் ஜோதி

Arutperunjothi Agaval verse (lines 813-826)

Figure.4. Sathya-Gnana-Sabai

Sakthi (screen color)	Planes
Chit Sakthi (Transparent)	Divine Pure Consciousness
Aathi Sakthi (White)	Transcendent Mother
Gnana Sakthi (Golden)	Supermind - Knowledge
Iccha Sakthi (Red)	Supermind - Will
Para Sakthi (Green)	Overmind
Kriya Sakthi (Blue)	Mind to Overmind
Maya Sakthi (Black)	Physical to Mind

Table.1

Instead of calling the One Divine with many names like Omnipresent, Omniscient etc, he calls it as the Vast-Grace-Light and Supreme-Compassion '*ArutPerunjothi, ThaniPerunkarunai*' and says it expresses the Truth of God directly. It is very interesting to note that the Mother confirms the Grace Light has several degrees red→golden→white→transparent light and the transparent light is Grace in its supreme state, while answering a question on Vallalar's transformation of physical body, posed by her disciple T.R.Thulasiram through letter[15].

Overall, Vallalar did not reject form-worship or mantras but made it a starting point and evolved them into higher and highest forms to pure Truth. His worship methodology serves as an evolutionary roadmap for the aspirant to follow a worship method suitable to his/her maturity level. So, it starts with form worship, evolves into formless worship and ends in a Supreme-Personal Divine worship, that is not cognizable by the mind and senses but only by the soul-knowledge.

Conclusion

This debate is probably the most important happening in the recent history as it addresses the recurring problem of form vs formless worship. Vallalar gives the solution by reconciling both modes of worship and transcending them to Pure-Truth. He clarifies that the form and formless worships are successive stages of each other: personal → impersonal → Supreme Divine Personal, and aspirants should follow the mode of worship suitable to their level of maturity. The debate details clarify that God cannot be perceived by finite mind or the senses and can be experienced only by the soul-knowledge (knowledge by identity). It comprehends the entire *Tattwas* knowledge, from physical, life and mind planes to the Transcendent above, with the soul-knowledge as the crucial link. Effectively, it comprehends the spiritual knowledge accumulated over the past millenniums, transcends and introduces the *ArutPerunJothi* Light worship that is common to all people irrespective of gender, race, caste, religion and philosophical schools. The independent research and spiritual experiences of Sri Aurobindo and Mother reaching the same conclusions serves as a great testimony of Vallalar's teachings. In addition, analyzing the debate details shows promise for a greater cognitive Science, where science and spirituality meet and co-exist in a harmonious way.

Acknowledgements: I would like to thank Quantum Physicist Ulrich Mohrhoff of Sri Aurobindo International Centre of Education, Puducherry for his helpful review comments, Prof. Debika Bhattacharya for clarification on the Sanskrit terms and Mr. Srinivasan for confirming the venue of this historical debate.

References :

1. Vallalar, Urainadai – *Nadantha Vannam Uraithal*, pp.480-484, www.vallalar.org
2. Vallalar, First five Thirumurai, Historical dates, pp.24, www.vallalar.org
3. Vallalar, Sixth Thirumurai, ArutPerunJothi Agaval, www.vallalar.org
4. Sri Aurobindo, The Life Divine, Vol.21 and 22, Sri Aurobindo Ashram, Pondicherry, India
5. Sri Aurobindo, Thoughts and Aphorisms, <https://incarnateword.in/cwsa/12/jnana>
6. Swami Sivananda, All about Hinduism, <http://www.dlshq.org/download/hinduismbk.htm>
7. Learn Sanskrit dictionary: <https://www.learnsanskrit.cc/translate?search=gocara&dir=se>
8. Ulrich Mohrhoff, "The world according to quantum mechanics- why the laws of physics makes perfect sense after all", World Scientific Publishing Company, 2011
9. Ulrich Mohrhoff, A consciousness model of physics, Journal of Non-locality, Vol.1, No.1, 2012
10. Lawrence D. Rosenblum, The confederacy of senses, pp.73-75, Scientific American, Jan 2013
11. Mother's Agenda, record on Jan 17 1961, English Translation, Institute of Evolutionary research, New York, <http://incarnateword.in/agenda/02/january-17-1961#fnref1>
12. G.S.Srinivasan, private communication, Thiripathiripuliyur, Cuddalore.
13. Rajesh Kothandaraman, "The metaphysical meaning of Tamil", 9th International Conference/Seminar on Tamil studies. Malaysia, Feb.2015, Vol.4. pp.238-248
14. *CenTamil Corpirappiyal Akarathi* <http://www.tamilvu.org/library/dicIndex.htm#> [Kootam]
15. Mother discussion on Vast-Grace-Light, <https://incarnateword.in/agenda/11/july-11-1970>
16. Sri Aurobindo, Letters on Yoga II, Vol.29, pp.485, Sri Aurobindo Ashram Trust, Pondicherry, India, 2013, <https://incarnateword.in/cwsa/29/bhakti-yoga-and-vaishnavism>

நடந்தவண்ணம் உரைத்தல்

**கல்வி கேள்விகளால் சிறந்த அறிவுடையவர்களுக்கு
வந்தனஞ்செய்து வெளிப்படுத்துகை.**

அட்சய வருஷம் 5ந் தேதியில் கூடலூரைச் சார்ந்த திருப்பாதிரிப் புலியூர்க்கு அடுத்த பெண்ணை நதித் தென்கரையில் உண்ணாமுலைச் செட்டிச் சாவடிக்குச் சமீபத்தில், ஓர் நைமித்தியத் திருவிழாவைப் பற்றி அறிவுடையோர் அநேகர் கூடினர். அவ்விடத்தில் சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகளும் இருந்தனர். அப்போது பிரமசமாஜம் சம்பேடு ஸ்ரீதர சுவாமி நாயக்கர் சிலருடன் வந்திருந்தனர்.

அதற்கு முன் திருப்பாதிரிப்புலியூரில், ஸ்ரீதரசுவாமி நாயக்கர் செய்த பிரசங்கத்தினால் சந்தேகத்திலமுந்திய சிலர், தமது சந்தேகத்தை நீக்கிக் கொள்வதற்கு இஃதோர் தருணமென்று கருதி அக்கூட்டத்தில் சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகளை நோக்கி, "ஐயா! பிரம்மத்தை நினைப்பது தகுதியென்றும், விக்கிரக ஆராதனை செய்வது தகுதியல்ல வென்றும் இங்கே வந்திருக்கின்ற ஸ்ரீதரஸ்வாமி நாயக்கரவர்கள் எங்கள் முன்பாகப் பலமுறை பிரசங்கித்தார். அதனால் எங்களுக்குச் சந்தேக முண்டாகி இருக்கின்றது. அந்தச் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

அப்போது சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள் "பிரம்மத்தை அறியத் தொடங்கினோர் அறிதல் வேண்டும், விக்கிரக ஆராதனை செய்யத் தொடங்கினோர் செய்தல் வேண்டும். இவ்விரு வகையும் அது அதற்குரிய பக்குவர்களுக்கு அடுத்த வகைகள் என்று அறிய வேண்டும்" என்று சொல்லினர்.

அப்போது அங்கிருந்தவர்களில் சிலர் நாயக்கரைப் பார்த்து "இது விஷயத்தில் தங்கள் கோட்பாட்டை வெளிப்படுத்தி நிறுத்தல் வேண்டும்" என்றார்கள். நாயக்கர், விகித மூலமாய் வெளிப்படுத்துவேன் என்றார்.

அதுகேட்டு, "ஓர் சபையில் மாறுபட்ட இருவர் தங்கள் தங்கள் கோட்பாடுகளை அந்தச் சபையில் அறிஞர் அறிய எடுத்துரைத்து அதற்குத்தக்க சாட்சி. அநுமானம், உவமானம், சத்தம் முதலிய பிரமாணங்களும் உடன்படல், மறுத்தல், ஒருசார் உடன்பட்டு மற்றொருசார் உடன்படாமை, முற்றும் உடன்படல் போன்று உடன்படாமை முதலிய கோட்பாடுகளுக்கமைந்த பலவகை யுத்திகளும், அநுபவத்தோடு தர்க்க, உபதர்க்க, லட்சண உபலட்சணங்களுக்குப் பொருந்த விரித்து விவகரித்து அந்த விவகாரத்திற் சந்தேக விபரீத மயக்கத்திற்கு இடங் கொடாமல் முடிந்த நிச்சயத்தைப் பின்னர் விகிதமூலமாய்ப் பிறறறிய வெளிப்படுத்தல் மரபேயல்லது, மாறுபட்டோர் இருவரும் வேறு வேறு இடங்களிலிருந்து அறிஞர் சபாதிபத்யமின்றித் தங்கள் தங்கள் மனஞ் சென்ற வழி அளவை எல்லையைக் கடந்து எழுதிக் கொள்வதில் ஞானந் தோன்றாது என்றும், ஒழியாத விகிதச் சண்டையாக முடியுமென்றும் அது தர்க்க மரபல்லவென்றும்" சுவாமிகள் சொல்லினர்.

அங்கிருந்தவர்களில் சிலர் நாயக்கரைப் பார்த்து "ஐயா! தங்கள் கோட்பாட்டை வெளியிட்டுப் பிரமாணத்தால் நிலைபெறச் செய்து எங்களையும்,

அவ்வழியில் நடத்துவிட்பதற்கு அடுத்த தருணம் இதுவாக இருக்க அத்தருணத்தில் இப்படிச் சொல்வது தங்கள் கோட்பாட்டிற்கு அழகல்ல" என்றார்கள்.

உடனே நாயக்கர் "நித்திய - நிரஞ்சன - நிர்மல - நிராலம்ப சொருபமும் அவாங் மனோகோசரமுமான பிரமத்தை நினைப்பது தக்க தென்பதும், விக்ரிக ஆராதனை செய்வது தகாது என்பதும் எங்கள் பிரம்மசமாஜ, வேதசமாஜ கோட்பாடு" என்று வெளியிட்டார்.

"அவாங் மனோகோசரமான பிரமம், மனதினால் எப்படி நினைக்கப்படும்? ஆகாயம் அடியாலும் படியாலும் அளக்கப்படும். காற்று கையாற் பிடிக்கப்படும். என்பவைபோல் வார்த்தை மாத்திரத்தால் அன்றி அர்த்த லட்சியானுபவங்களுக்கு இடம் பெறவில்லையே" என்று சுவாமி வினவினர்.

"மிதக்கியானமுள்ள நம்மிட மனத்திற்குப் பரிமித வஸ்துவைப் போல் அடங்காது என்று சொன்னதே யல்லாது ஏகதேசம் மனத்திற்கு விளங்காதென்று சொன்னதல்ல" என்று நாயக்கர் உத்தரித்தனர்.

"மனத்திற்கு அகோசரமென்பது, மனத்திற்கு விஷயப்படாததென்று பொருள் படுமேயல்லாது சிறிது விஷயமாகிப் பெரிது விஷயமாகாதென்று பொருள்படாதென்றும் அவ்வாறு பொருள் கொள்வது லட்சண உபலட்சண விதியல்லவென்றும் ஒரு காலத்தில் ஒரு பொருள் சிறிது விஷயமானால், மற்றொரு காலத்தில் சிறிது விஷயமாகும், பிறிதொரு காலத்தில் சிறிது விஷயமாகும். இவ்வாறு முழுவதும் விஷயமாகுமென்றும், அவாங் மனோகோசரமென்றதில் மனத்திற்குச் சிறிது விஷயமான படி வாக்குக்கும் சிறிது விஷயமாதல் வேண்டும் என்றும், இங்ஙனம் மனவாக்குகளுக்குச் சிறிது விஷயமாகுமென்று கொண்டபோது கண், காது, மூக்கு, மெய், வாய், கை, முதலிய மற்ற இந்திரியங்களுக்கும் விஷயமாகுமென்பது தானே விளங்குதலால் பிரம்ம லட்சணத்தோடு விரோதப்படுமென்றும் மன முதலான அந்தக்கரணங்களுக்கும் கண் முதலான இந்திரியங்களுக்கும் நாம ரூபக்கிரியைகள் விஷயமாகுமல்லது தத்துவாதீதமாகிய பிரமம் விஷயமாகுமென்பது விபரீத உணர்ச்சி என்றும் மனோலயம் கிடைத்த பின்னர் பிரம்மானுபவம் கிடைக்கும் என்றும், மனம் சிறிது தோன்றினும் ஆத்மஞானம் விளங்காது என்றும் மனம், அசத்து, சடம், அநித்தியம், துக்கம், அசுத்தம் உடையது. பிரமம், சத்து, அறிவு, நித்தியம், இன்பம், சுத்தம், உடையது. ஆகலின் மனத்திற்குப் பிரம்மம் எவ்வகையினும் விஷயமாகாது என்றும் இவ்வாறே வேதம் முதலிய கலைகளினும் ஆப்த வாக்கியங்களினும் ஆணையிட்டு இருப்பதென்றும் பிரம்மம் மனத்திற்கு விஷயப்படாதென்றும் பிரம்மம் மனத்திற்கு விஷயப்படாதென்பது அநுபவத்திற்கும், மற்ற ஹேதுக்களுக்கும் யுகங்களுக்கும் பொருந்துகின்ற பட்சமென்றும்" சுவாமிகள் சொல்லினர்.

பின்னர் சிலபொழுது நாயக்கர் சும்மா விருந்தனர். அங்கிருந்தவர்களில் சிலர் நாயக்கரைப் பார்த்து, "சும்மா விருக்கப்படாது. உத்தரிக்க வேண்டும்" என்றார்கள். நாயக்கர் சற்று நேரம் சென்று மீளவும் "மனத்தினால் பிரம்மத்தை நினைக்கக்கூடும்" என்று முன் சொல்லியதையே சொல்லினர்.

"தங்கள் இஷ்டப்படி விதியைக் கடந்த விவகாரமும் தடைப்படுகின்றது. பிரமம், மனத்திற்கு விஷயமாகுமானால் கண்ணுக்கும் விஷயமாகும். இவைகளுக்கு விஷயமாகுமானால் மற்ற இந்திரியங்களுக்கும் விஷயமாகும் என்று நான் முன்

சொல்லியதைத் தாங்கள் சிறிது உய்த்துணர் வேண்டும்" என்று சுவாமிகள் சொல்லினர்.

நாயக்கர் - சற்று நேரம் சென்று "மனத்திற்கு விஷயமாவதெல்லாம் கண்ணுக்கும் விஷயமாகுமோ?" என்றார். சுவாமிகள் ஆகுமென்றார்.

நாயக்கர் "மற்ற இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல் மனத்திற்கே விஷயமாகத் தக்கது ஒன்றுமில்லையோ? ஒன்றுமில்லையோ!" என்று பல முறை வியந்து வினவினார்.

"மனத்திற்கே விஷயமாகத்தக்கது யாது? அதனைத் தாங்களே வெளிப்படுத்தல் வேண்டும்" என்று சுவாமிகள் சொல்லினர்.

"ஆனந்தம் மனத்திற்கே விஷயமாவது" என்று நாயக்கர் சொல்லினர்.

"ஒரு ரூப விஷயத்தைக் கண்கள் கண்டு, அந்த ரூபவிசேஷத்தால் ஆனந்த விருத்தியை அடைந்து பின்னர் அதன் வழியாக மனத்திற்கும் அவ்வானந்தத்தை அடைவிக்குமென்றும், கண்கள் முன்னர் ஆனந்தத்தை அடைந்ததற்கு அடையாளம், அக்கண்களிலிருந்து சிந்துகின்ற பாஷ்பங்களே என்றும், அதை ஆனந்தபாஷ்பமென்று வழங்குவதே போதுமான பிரமாணமென்றும், இதன்நிறி நேத்திரானந்தம், சிரவணானந்தம் என்று அறிவுடையோர் பிரயோகிப்பதை யூகிக்கவேண்டும் என்றும் இங்ஙனம் கண் முதலிய இந்திரியங்களும் மனம் முதலிய கரணங்களும் ஆன்மாவுக்கு உபகாரக் கருவிகளாதலால் அவைகள் ஆனந்தம் அடைந்தனவென்பது உபசரிப்பென்றும் ஆனந்தம், பிரத்யேக ஆன்மஞான விஷயமென்பது உண்மையென்றும் சுவாமிகள் சொல்லினர்.

பின்னர் சற்று நேரம் சென்று "ஓர் இந்திரியத்திற்கு விஷயமாவது வேறொர் இந்திரியத்திற்கும் விஷயமாகுமென்றது எப்படி? காதுக்குப் புலப்படுவது மூக்குக்குப் புலப்படாது, கருத்துக்குப் புலப்படுவது கண்ணுக்குப் புலப்படாது" என்று நாயக்கர் சொல்லினர்.

முன்னர் அவாங் மனோகோசரமென்றதற்கு தாங்கள் கொண்ட கருத்தின் படி வாக்குக்கும் மனத்திற்கும் பிரமம் சிறிது விஷயமானால் கண்களுக்கும் கைகளுக்கும் சிறிது விஷயமாகுமென்று தாங்களே யூகித்து அறியலாமென்றும் ஒரு பொருள் மனத்தினால் நினைக்கப்படுமானால் காதினாலும் கேட்கப்படும். காதினால் கேட்கப்பட்டது கண்ணினால் காணப்படும். கைகளினால் பிடிக்கப்படுமென்பது உபதர்க்க உபலக்கணமென்றும் ஸ்தூலகுக்கும கரண பூதங்களால் உருவாகித் தோன்றுகின்ற பொருளினிடத்து மனமுதலான கரணங்களுக்கும் கண் முதலான இந்திரியங்களுக்கும் விஷயங்களாகத்தக்க பண்புகள் உண்டாயிருக்குமென்று அறிந்த பட்சத்தில் ஒரு பொருள் ஒரு பண்பினால் ஓர் இந்திரியத்துக்கு விஷயமாகுமானால் அந்தப் பொருள் மற்றொரு பண்பினால் மற்றொர் இந்திரியத்திற்கும் விஷயமாகுமென்று சாதாரண ஜனங்களாலும் அறியப்படும் என்றும், அட்சயோக ஞானத்தாலும், இந்திரியங்களின் சொரூபரூப சுவாவ வியாபக வியத்தி விசேஷ சாமாநிய முதலியவைகளையும் வெளிப்படுத்து கின்ற தத்துவ சாத்திரங்களாலும் பிரகிருதி சாத்திரங்களாலும் உய்த்துணர்ந்து தெளியப்படுமென்றும் கண்களும் மனமும் அதி கரணோபாதான சம்பந்தமுடையதென்றும், மத்திய பூத தூல குக்கும காரிய

மென்றும், இதனால் மனத்திற்கு விஷயமாவது கண்களுக்கும் விஷயமாகுமென்றும், கண்களுக்கு விஷயமாவது மனத்திற்கும் விஷயமாகுமென்றும்" சுவாமிகள் சொல்லினர்.

அந்த சமயத்தில் இவைகளைக் கேட்டு சூழ நின்ற திருவமிந்திபுரம் வைஷ்ணவப் பிராமண பண்டிதர்களும், ஸ்மார்த்த பண்டிதர்களும் அந்தச் சபையில் உட்புகுந்திருந்து சுவாமியை நோக்கி "மனத்திற்குப் புலப்படுவது கண்களுக்கு எப்படிப் புலப்படும்?" என்று வினவினார்.

ஒரு பொருளில் ஸ்தூலப் பிரகிருதி சூக்தம் பிரகிருதி, காரணப்பிரகிருதி மகா காரண பிரகிருதி, மூலப் பிரகிருதி என ஐவகைப் பிரகிருதி அங்கங்களுண் டென்றும் அவைகளில் காரணப் பிரகிருதி மகாகாரண பிரகிருதியங்கள் மனத்திற்கு விஷயமாகும் என்றும் இவை சாதாரண கரணமென்றும் அசாதாரண லட்சணத்தில் கண்ணறிவு, பலமுறை சாதன லட்சியத்தால் நுட்பவறிவாகி மனத்திற்கு விஷயமாகின்ற காரண மகாகாரண பிரகிருதியங்களையும் அறியும் என்றும் இவ்வாறு அறிவது சாத்தியமே என்றும் இதனை யோக சாதன முதலிய வழிகளாலும் தத்துவ சாத்திரங்களாலும் அநுமான முதலிய பிரமாணங்களாலும் அறிந்து கொள்ளலாம் என்றும் அன்றி, மனத்திற்குப் புலப்படுவது பிரபஞ்சம் - அது கண்களுக்கும் புலப்படு மென்றும்" சுவாமிகள் சொல்லினர்.

"மனத்திற்குப் பிரமம் புலப்படாதோ?" என்று பண்டிதர் வினவினார்கள்.

"பிரமம் மாயாதீதமாதலால் மாயாகாரியமாகிய மனத்திற்குப் புலப்படாது" என்றும் சுவாமிகள் சொல்லினர்.

ஆனால் பிரமத்தை எப்படி எல்லாம் அறியலாம்? என்று பண்டிதர் வினவினார்கள்.

"ஆன்மஞானத்தால் அறியலாம். என்று சுவாமிகள் சொல்லினர். பின்னர் சம்மதித்தவர்களாக பண்டிதர் சம்மா இருந்தார்கள்.

அதன்மேல் அங்கிருந்தவர்களிற் சிலர் நாயக்கரைப் பார்த்து "சம்மா இருக்கப்படாது, தருணநேரிட்டபோதே உத்தரிக்க வேண்டும்" என்றார்கள். நாயக்கர் வழக்கப்படி "லிகித மூலமாக உத்தரிக்கிறேன்" என்று சொல்லினர். அதுகேட்டு அந்தச் சபையிலுள்ளவர்களும் அதன் புறத்து நின்றவர்களும் சிறிது சிரித்தார்கள். அதுபொறாமல் நாயக்கர் "இன்னும் எட்டு தினத்திற்குள் இவ்விடத்தில் என்னைச் சிரித்தவர்களை எல்லாம் நான் சிரிப்பிக்கின்றேன்" என்று சபதம் கூறினர்.

அது கேட்டு அந்தச் சபையில் உணர்வுந் தயவுமுடைய ஒருவர் "இதென்ன கெர்வித வார்த்தை" என்றனர்.

அதுபொறாமல் நாயக்கர் அளவிறந்த கோபாவேசத்தொடும் கண்கள் சிவப்ப, தேகம் பதைப்ப வாயாற் சில பழிபடு வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டே திடீ ரென்று எழுந்து இடி முழக்கினாற்போல் ஆரவாரித்தனர். இவருக்குச் சகாயமாய்ப் பின்வந்தவர்களும் நெருப்பில் நெய்விட்டதுபோல் கோபமூண்டு கோடித்தனர்.

அத்தருணத்தில் சுவாமிகள் நாயக்கருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் கோபம் தணியத்தக்க நல்ல வார்த்தைகளைச் சொல்லி எழுந்தவரை மீளவுமிருக்க வைத்து "ஐயா! நாயக்கரவர்களே! கெர்வித வார்த்தையென்ற சத்தத்தின் லட்சியத்தை நாம் உள்ளபடி அறிந்தால் இவ்வளவு தீவிரம் நேரிடுமென்று எனக்குத் தோன்றவில்லை. ஆயினும் போனது போக இனியாவது இச்சபையார் அறிய பிரமம் மனத்திற்கு விஷயமாகாதென்று நான் தெரிவித்தபடி, தாங்களும் சம்மதிக்கின்ற பட்சத்தில் சம்மதமென்று சொல்லிச் சம்மாவிருக்க வேண்டும். சம்மதியாத பட்சத்தில், பிரமாணத்தாலும் யுக்தியாலும் அனுபவத்தாலும் தங்கள் கோட்பாட்டை நிறத்துவீர்கள்" என்று சொல்லினர்.

நாயக்கர் "இப்போது என்னை விட்டுவிட்டால் பின்பு லிகித மூலமாக வாதிக்கின்றேன்!" என்று சொல்லினர்.

"எதிர் நின்று வாதிப்பதற்குக் கூடாமையால் லிகித மூலமாய் வாதிப்பீர்கள் என்பதில் நம்பிக்கை இல்லை என்றும் லிகித மூலமாய் வாதிப்பது தர்க்கலட்சண மரபு அல்லவென்று முன்னரே குறித்திருக்கின்றேன்" என்றும் சொல்லி முடித்து பின்னர் அந்தச் சபையில் சிலரை நோக்கி "பிரம்மானுபவம், விக்கிரக ஆராதனை செய்தாலல்லது வாராதென்றும், விக்கிரகம் என்பது விசேஷ இடம் என்று பொருள்படும் என்றும், ஆன்மா இருப்பதன் கிரகம். மனிதர் முதலிய ஜீவதேகங்க ளென்றும் பிரம்ம பிரகாசமிருந்து வெளிப்படுவதற்கு விக்கிரகம் தேவ தேகங்க ளென்றும் அந்தத் தேவ தேகங்களாகிய விக்கிரகங்களில் விதிப்படி பக்தியோடு உபாசிக்கில் பிரம்மப்பிரகாசம் எளிதில் வெளிப்பட்டு அனுக்கிரகிக்கும் என்றும் அவ்வாறு விசேட இடமென்று சொல்லப் படுகின்ற விக்கிரகங்களில் பிரம்மப்பிரகாசம் வெளிப்பட்டு அனுக்கிரகித்ததற்கு அடையாளம் சிலகாலத்திற்கு முன் விக்கிரக ஆராதனை செய்த பக்தர்கள் குஷ்டம், குன்மம் முதலான தீராத வியாதிகளைத் தீர்த்தும், இறந்தவர்களை எழுப்பியும், அசாத்தியமான அநேக மகத்துவங்களை நடத்தியும் இருந்ததே போதுமானதென்றும் இப்போதும் விக்கிரக ஆராதனை செய்கின்ற பக்தர்கள் சில மகத்துவங்களைச் செய்து வருகிறார்களென்றும் பிரம்மசமாஜத்தார் வேத சமாஜத்தார் அந்த அடையாளங்களை உடையவர்களாய்த் தோன்றவில்லை என்றும், நாமெல்லாம் நமது பக்குவத்திற்குத் தக்கபடி விக்கிரக ஆராதனை செய்து, அதனால் அருளைப் பெற்று, அதனால் அறிவு விளங்கி, அதனால் பிரம்ம சுகத்தை அனுபவிக்கலாமென்றும் சுவாமிகள் சொல்லிக் கொண்டே எழுந்தனர்.

Author

Rajesh Kothandaraman, MS

E-mail: rkothan@gmail.com